Сюркочуть коники в траві
на лузі поза гаєм.
Мені мій тато говорив —
то їхні скрипки грають.

І я підгледіти схотів,
ну хоч одненьким очком,
як спритні коники оті
на скрипочках сюркочуть.

Я не чіпав їх, не ловив,
щоб скрипок не зламати.
Я просто ліг собі в траві
між кущиками м'яти.

Годину я дивився і дві —
та скрипок не побачив...
Напевне, хитрі скрипалі
сховали їх обачно!